

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. maj 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-730-1047
Dok.: EHL41008

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 16, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. maj 2010 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om tv-overvågning (Udvidelse af adgangen til tv-overvågning for boligorganisationer m.v. og idrætsanlæg). (L 185).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 16 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om tv-overvågning (Udvidelse af adgangen til tv-overvågning for boligorganisationer m.v. og idrætsanlæg). (L 185):

”Ministeren bedes yde teknisk bistand til et ændringsforslag, der giver kommunerne mulighed for videoovervågning, som i det oprindelige udkast til lovforslag der var sendt i høring.”

Svar:

Som det fremgår af Justitsministeriets besvarelse af Retsudvalgets spørgsmål nr. 13 vedrørende lovforslaget, kan kommuner efter gældende ret foretage tv-overvågning med henblik på at beskytte kommunal ejendom (f.eks. skoler, daginstitutioner, rådhus, busser, biblioteker, materielgårde mv.) mod kriminalitet. Det må derimod anses for tvivlsomt, om en kommune kan foretage tv-overvågning af frit tilgængelige områder som f.eks. gågader, stisystemer og parkeringspladser med et generelt kriminalitetsbekæmpende sigte eller med det formål at skabe øget tryghed for kommunens borgere, jf. Folketingstidende 2005-06, Tillæg A, s. 5389.

Det udkast til lovforslaget, som var i høring, indeholdt et forslag om, at kommuner, som ønsker det, efter drøftelse med politidirektøren tillige skulle kunne foretage tv-overvågning af frit tilgængelige områder med henblik på at øge trygheden for personer, som færdes i området.

Kommunernes Landsforening (KL) har i sit høringssvar af 1. marts 2010 anført, at en tilslutning til lovudkastets bestemmelser om kommunernes tv-overvågning forudsætter, at KL og regeringen drøfter, hvordan staten kan bidrage til finansieringen af kommunernes eventuelle tv-overvågning i det omfang, kommunernes overvågning også tilgodeser politiets opgavevaretagelse bl.a. vedrørende kriminalitetsforebyggelse mv.

Som det fremgår af Justitsministeriets kommenterede høringsoversigt af 24. marts 2010, har ministeriet drøftet spørgsmålet om økonomisk kompensation med KL og meddelt, at der efter regeringens opfattelse ikke er grundlag for kompensation til kommunerne, navnlig fordi det vil være helt frivilligt for kommunerne at etablere tv-overvågning. KL har herefter i et supplerende høringssvar af 18. marts 2010 anført, at KL's bestyrelse finder, at mulighed for, at kommuner kan tv-overvåge offentlige områder, bør følges af mulighed for statslig medfinansiering. KL har endvide-

re bemærket, at behovet for at iværksætte tv-overvågning alternativt kan søges dækket ved at øge politiets midler til dette formål.

På baggrund heraf fandt Justitsministeriet, at denne del af forslaget ikke skulle medtages i det fremsatte lovforslag, og ministeriet kan på det foreliggende grundlag fortsat ikke støtte et ændringsforslag som anført i spørgsmålet.

Et sådant ændringsforslag med tilhørende bemærkninger kunne imidlertid udformes således:

”Ændringsforslag

Af ..., tiltrådt af ...:

x) Titlen og undertitlen affattes således:

”Forslag

til

Lov om ændring af lov om tv-overvågning og lov om behandling af personoplysninger

(Udvidelse af adgangen til tv-overvågning for boligorganisationer m.v., idrætsanlæg og kommuner)”

[Korrektion af lovforslagets titel og undertitel]

Til § 1

x) Efter nr. 1 indsættes:

”2. Efter § 2 indsættes:

”§ 2 a. En kommunalbestyrelse kan efter drøftelse med politidirektøren foretage tv-overvågning af offentlig gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, med henblik på at fremme trygheden for personer, som færdes i området.”

[Indsættelse af en bestemmelse om kommuners adgang til at foretage tv-overvågning af offentlig gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, med henblik på at fremme trygheden for personer, som færdes i området]

Ny paragraf

x) Efter § 1 indsættes som ny paragraf:

”§ 01

I lov om behandling af personoplysninger, jf. lov nr. 429 af 31. maj 2000, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 503 af 12. juni 2009, foretages følgende ændring:

1. Efter § 26 c indsættes:

”§ 26 d. En kommune må kun behandle billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning omfattet af tv-overvågningslovens § 2 a, hvis

- 1) den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til behandlingen, eller
- 2) behandlingen sker med henblik på at fremme trygheden for personer, som færdes i det tv-overvågede område.

Stk. 2. Optagelser som nævnt i stk. 1 må videregives i de tilfælde, der er nævnt i § 26 a, stk. 1.

Stk. 3. En kommune skal slette optagelser som nævnt i stk. 1 senest 30 dage efter, at optagelserne er foretaget.”

[Indsættelse af en bestemmelse om kommuners behandling af optagelser fra tv-overvågning af offentlig gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, når overvågningen foretages med henblik på at fremme trygheden for personer, som færdes i området]”

Bemærkninger

1. Tv-overvågningslovens generelle forbud mod tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel, omfatter ikke offentlige myndigheders tv-overvågning.

For offentlige myndigheder gælder forvaltningsrettens almindelige sagsbehandlingsregler og normer for god forvaltningsskik, herunder bl.a. pligten til kun at varetage saglige hensyn i forbindelse med myndighedsudøvelsen. Endvidere er offentlige myndigheder underlagt et almindeligt proportionalitetsprincip. Herudover finder persondatalovens regler an-

vendelse også for offentlige myndigheders behandling af personoplysninger, herunder i forbindelse med tv-overvågning.

For kommuners vedkommende fører persondatalovens regler og almindelige forvaltningsretlige principper til, at kommuner kan foretage tv-overvågning med henblik på at beskytte kommunal ejendom (f.eks. skoler, daginstitutioner, rådhus, busser, biblioteker, materielgårde mv.) mod kriminalitet.

Det må derimod anses for tvivlsomt, om en kommune med hjemmel i kommunalfuldmagten kan foretage tv-overvågning af frit tilgængelige områder som f.eks. gågader, stisystemer og parkeringspladser med et generelt kriminalitetsbekæmpende sigte eller med det formål at skabe øget tryghed for kommunens borgere, jf. Folketingstidende 2005-06, Tillæg A, s. 5389.

2. Efter den foreslåede bestemmelse kan kommunerne foretage tv-overvågning med et generelt tryghedsskabende sigte. En kommune vil bl.a. kunne tv-overvåge områder, der benyttes til almindelig færdsel, og hvor der vil være behov for tryghedsskabende tiltag – f.eks. i en ”gå-i-byen”-gade, der plages af uro og hærværk. Tv-overvågningen skal dermed have til formål at bidrage til, at borgerne kan føle sig trygge ved at færdes i det tv-overvågede område, idet de kan forvente, at overvågningen vil værne dem bedre mod overfald og anden personfarlig kriminalitet samt mod hærværk og lignende. Tv-overvågningen skal således – i samspil med kommunernes øvrige aktiviteter af generelt tryghedsskabende karakter – tage sigte på at fremme en almindelig følelse af (fysisk) tryghed, når borgerne færdes i det tv-overvågede område.

Da tv-overvågning efter den foreslåede bestemmelse alene vil kunne ske med det nævnte generelle tryghedsskabende formål for øje, vil det derfor falde uden for rammerne af den foreslåede ordning, hvis en kommune f.eks. opsætter kameraer i (foretager tv-overvågning af) et område, der benyttes til almindelig færdsel, med henblik på at afklare en mistanke om, at en eller flere bestemte personer begår socialt bedrageri. Det vil heller ikke ligge inden for rammerne af den foreslåede ordning at opsætte kameraer i et område, hvor der foregår kommunalt vejarbejde, med det formål at kontrollere, om de kommunalt ansatte udfører arbejdet korrekt. Sådanne former for tv-overvågning vil ikke have til formål at fremme den generelle tryghed for personer, der færdes i området, og vil derfor som nævnt falde uden for den foreslåede ordning.

3. Kommunerne kan efter den foreslåede bestemmelse alene tv-overvåge offentlig gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel. Kommunerne kan derimod ikke tv-overvåge private områder, herunder private veje og private fællesveje, med henblik på at fremme borgernes tryghed. En sådan tv-overvågning må iværksættes af beboerne i det pågældende område efter de foreslåede bestemmelser i tv-overvågningslovens § 2, stk. 2 og 3.

Det foreslås, at kommunerne inden iværksættelse af tv-overvågningen skal drøfte denne nærmere med politiet, som kan bidrage med særlige synspunkter f.eks. med hensyn til, hvor i kommunen der især kan være behov for en særlig tryghedsskabende indsats.

Det bemærkes, at politidirektøren efter tv-overvågningslovens § 4 a kan henstille, at offentlige myndigheder eller private foretager tv-overvågning i overensstemmelse med gældende lovgivning. Det er i det pågældende lovforslags bemærkninger til denne bestemmelse forudsat, at en offentlig myndighed i almindelighed efterkommer en sådan henstilling, medmindre der foreligger helt særlige forhold, jf. Folketingstidende 2005/2006, Tillæg A, s. 7232.

Den foreslåede adgang for kommunerne til at tv-overvåge områder, der benyttes til almindelig færdsel, vil i givet fald alene være en mulighed for interesserede kommuner, men kommunerne er ikke forpligtede til at bruge muligheden, idet formålet med tv-overvågningen er at bidrage til kommunens generelle tryghedsskabende indsats over for borgerne. Det er derfor forudsat, at politiet ikke i medfør af tv-overvågningslovens § 4 a fremkommer med henstillinger til kommuner om at bruge den foreslåede adgang til at tv-overvåge som led i en generel tryghedsskabende indsats.

Der foreslås ingen ændringer af kommunernes gældende muligheder for efter almindelige forvaltningsretlige regler og principper, herunder reglerne i persondataloven, at foretage tv-overvågning f.eks. af kommunal ejendom med henblik på kriminalitetsforebyggelse. I disse tilfælde vil politiet som hidtil kunne komme med henstillinger i medfør af tv-overvågningslovens § 4 a.

4. Kommunernes tv-overvågning af frit tilgængelige områder vil i givet fald skulle ske i overensstemmelse med persondataloven mv., jf. herom nedenfor.

Kommunerne vil i givet fald også være omfattet af tv-overvågningslovens § 3 a om pligt til skiltning mv.

5. Persondatalovens § 5 indeholder en række grundlæggende principper for den dataansvarliges behandling af oplysninger, herunder regler om indsamling, ajourføring og opbevaring mv.

Den nævnte bestemmelse indebærer bl.a., at oplysninger kun må indsamles til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling af oplysningerne må ikke være i strid med disse formål, jf. § 5, stk. 2. Efter persondatalovens § 5, stk. 3, skal de oplysninger, som behandles, være relevante og tilstrækkelige og må ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles. Der gælder således et princip om proportionalitet.

For så vidt angår spørgsmålet om saglighed skal dette vurderes konkret i forhold til den enkelte offentlige myndighed, private virksomhed mv. Afgørende vil være, om behandlingen af oplysninger sigter mod at løse opgaver, som falder inden for myndighedens, virksomhedens mv. kompetenceområde eller (lovlige) virksomhedsområde.

Med hensyn til spørgsmålet om udtrykkeligt angivet formål og saglighed bemærkes, at den foreslåede ordning netop går ud på at give adgang for kommuner til efter nærmere fastsatte betingelser at foretage tv-overvågning. Hertil kommer, at overvågningen skal have til formål at bidrage til at fremme trygheden for de personer, der færdes i det tv-overvågede område.

I forhold til spørgsmålet om proportionalitet bemærkes, at den foreslåede ordning (alene) medfører mulighed for at tv-overvåge offentlige områder, der benyttes til almindelig færdsel, f.eks. gågader, butiksgader og ”gå-i-byen”-gader, med henblik på at fremme borgernes tryghed. Kommunerne kan derimod f.eks. ikke tv-overvåge private områder, herunder private veje og private fællesveje, med henblik på at fremme borgernes tryghed. Hertil kommer, at tv-overvågning af områder, der benyttes til almindelig færdsel, som led i en tryghedsskabende indsats alene kan ske efter forudgående drøftelse med politidirektøren.

På denne baggrund forudsættes det, at behandling af personoplysninger ved tv-overvågning, der sker i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser i tv-overvågningsloven, har et udtrykkeligt angivet og sagligt formål, jf. persondatalovens § 5, stk. 2, og at overvågningen ikke er i strid med kravet om proportionalitet i persondatalovens § 5, stk. 3.

Ud over de generelle betingelser i persondatalovens § 5 skal betingelserne i persondatalovens §§ 6-8 være opfyldt. Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af Datatilsynets praksis, at en tv-overvågning som udgangspunkt skal vurderes efter lovens § 6 om ikke-følsomme oplysninger, såfremt oplysninger omfattet af §§ 7 og 8 kun indgår i sjældne situationer.

Det forudsættes, at den behandling af almindelige personoplysninger ved tv-overvågning, som foretages i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningsloven, opfylder kravene i persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 6 og 7. Ligeledes forudsættes det, at behandlingen af oplysninger i de tilfælde, hvor tv-overvågningen måtte afsløre strafbare forhold, opfylder kravene i persondatalovens § 8, stk. 1, og § 8, stk. 6, jf. § 7, stk. 2, nr. 4.

Som det fremgår ovenfor, er det forudsat, at den (umiddelbare) behandling af personoplysninger, der sker ved tv-overvågning, der iværksættes i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2 a, vil have hjemmel i persondataloven. Dette er imidlertid ikke ensbetydende med, at der herefter ikke gælder nogen krav efter persondatalovens behandlingsregler mv. for så vidt angår den konkrete *indretning* af tv-overvågningen eller den efterfølgende *behandling* af de ved tv-overvågningen indsamlede personoplysninger.

I forbindelse med den *konkrete indretning* af tv-overvågning (der foretages i overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser) indebærer persondatalovens § 5, stk. 3, at tv-overvågningen skal indrettes på en sådan måde, at den virker så lidt indgribende som muligt for de personer, der overvåges.

Med hensyn til den *efterfølgende (konkrete) behandling* af personoplysninger, der er indsamlet i forbindelse med tv-overvågning – f.eks. gennemgang af tv-optagelserne, anvendelse af optagelserne samt videregivelse af optagelserne til udenforstående – gælder i forhold til almene bo-

ligorganisationer mv. og idrætsanlæg, at dette vil skulle ske i overensstemmelse med persondatalovens almindelige behandlingsregler i §§ 5-8.

Kommunerne vil efter de almindelige regler i persondatalovens §§ 5-8 normalt kunne anvende optagelserne til formål, som ligger inden for deres myndighedsopgaver. Henset til, at kommunerne med den foreslåede bestemmelse (tv-overvågningslovens § 2 a) får en bred adgang til at foretage tv-overvågning af potentielt store områder, der benyttes til almindelig færdsel, foreslås der imidlertid indsat en særlig regel om kommuners anvendelse af personoplysninger indsamlet ved tv-overvågning omfattet af tv-overvågningslovens § 2 a.

Tv-overvågning foretaget af boligorganisationer mv. og idrætsanlæg vil være omfattet af persondatalovens særlige regel om *videregivelse* af billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed. Optagelserne må således kun videregives, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke, videregivelsen følger af lov, eller videregivelsen sker til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed, jf. persondatalovens § 26 a, stk. 1.

Også kommuners tv-overvågning i medfør af den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2 a bør være omfattet af den særlige regel i persondatalovens § 26 a, stk. 1, om videregivelse af billed- og lydoptagelser, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, jf. således forslaget til persondatalovens § 26 d, stk. 2. Det indebærer, at også kommunernes optagelser som udgangspunkt kun må videregives til politiet og kun i kriminalitetsopklarende øjemed.

I forbindelse med Justitsministeriets høring over lovforslaget, hvori den foreslåede § 2 a var medtaget, har Datatilsynet anført, at kravet i persondatalovens § 5, stk. 2, om formålsbestemthed – at senere behandling af oplysninger ikke må være uforenelig med det saglige formål, oplysningerne er indsamlet til – næppe vil være til hinder for, at de indsamlede oplysninger senere anvendes til andre formål end de oprindelige, når der foreligger en tilstrækkelig god begrundelse.

Datatilsynet har i forlængelse heraf anført, at tilsynet f.eks. vil kunne frygte, at der i forskellige sammenhænge kan opstå interesse for at anvende optagelser fra den *kommunale tv-overvågning* i forbindelse med kontrol af borgere og ansatte. Datatilsynet foreslår bl.a. på denne bag-

grund, at der indsættes en bestemmelse, som fastslår, at oplysninger kun må anvendes til nærmere beskrevne specifikke formål.

Justitsministeriet er enig i, at persondatalovens § 5, stk. 2, i praksis næppe i særligt vidt omfang vil være til hinder for, at oplysninger indsamlet fra tv-overvågning, der har til formål at fremme trygheden for personer, som færdes i det tv-overvågede område, senere anvendes af kommunen til andre formål. Det samme gælder i forhold til persondatalovens §§ 6-8.

På denne baggrund og under hensyn til, at kommunerne med den foreslåede bestemmelse får en bred adgang til at foretage tv-overvågning af potentielt store områder, der benyttes til almindelig færdsel, bør kommunernes (interne) anvendelse af optagelserne reguleres særskilt i persondataloven. Det foreslås derfor at indføre en særlig regel i persondatalovens § 26 d, stk. 1, hvorefter kommuners behandling af personoplysninger, der er indsamlet ved tv-overvågning omfattet af den foreslåede § 2 a i tv-overvågningsloven, alene må ske med det formål at fremme trygheden for personer, der færdes i det tv-overvågede område. Behandling til andre formål kan dog ske med den registreredes udtrykkelige samtykke.

Den foreslåede bestemmelse i § 26 d, stk. 1, indebærer, at en kommune ikke vil skulle foretage en konkret vurdering af, hvorvidt kommunen efter de almindelige behandlingsregler i persondatalovens §§ 5-8 vil være berettiget til at anvende (eller gennemse) billed- eller lydoptagelser med personoplysninger fra tv-overvågningen til andre formål end at fremme trygheden for personer, der færdes i det tv-overvågede område. Bestemmelsen indebærer, at en sådan behandling til andre formål (gennemgang/anvendelse) vil være udelukket.

Den foreslåede bestemmelse vil bl.a. indebære, at en kommunalt ansat *ikke* må *gennemse* tv-optagelser (foretaget efter den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2 a) med henblik på at afdække, om borgere i kommunen begår socialt bedrageri mv. Det vil endvidere være uforeneligt med bestemmelsen, hvis optagelser fra tv-overvågning gennemses med henblik på at kontrollere, om f.eks. en kommunes ansatte møder til tiden eller udfører deres arbejde i overensstemmelse med forskrifterne på det pågældende område.

I forbindelse med at tv-optagelserne (lovligt) gennemses, kan det tænkes, at kommunen tilfældigt bliver opmærksom på sekvenser, som kan rejse spørgsmål i relation til kommunalt ansattes varetagelse af deres arbejde,

borgernes modtagelse af sociale ydelser osv. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kommunen heller ikke i sådanne tilfælde kan anvende optagelserne i forbindelse med behandlingen af en konkret sag, da der i givet fald ikke vil være tale om en behandling af oplysninger, der sker med henblik på at fremme trygheden for personer, som færdes i det tv-overvågede område.

Derimod må billed- eller lydoptagelser med personoplysninger anvendes i situationer, hvor det kan medvirke til at fremme trygheden for personer, der færdes i det tv-overvågede område. Som eksempel herpå kan nævnes tilfælde, hvor optagelserne anvendes til at ”spotte” unge, der er årsag til uro i et bestemt område, så der kan gribes ind over for dem på et tidligt tidspunkt – inden de begår strafbare handlinger – og genskabe trygheden for de borgere, der færdes i området. Som et andet eksempel kunne tænkes, at en kommune med henblik på at planlægge sin tryghedsskabende indsats ønsker en mere generel kortlægning af, hvordan og på hvilke tidspunkter et område er plaget af uro, og at optagelserne kan bidrage hertil.

Sammenfattende må tv-optagelserne alene gennemses og/eller anvendes med henblik på at afdække mv., om der i det tv-overvågede område er foregået noget, som er egnet til at skabe utryghed – f.eks. chikane, uro eller hærværk – som tv-overvågningen har til formål at modvirke. Omvendt må tv-optagelserne f.eks. ikke gennemses eller anvendes med henblik på at kontrollere kommunens ansatte eller borgere, der færdes i det tv-overvågede område.

Tv-overvågning foretaget af boligorganisationer mv. og idrætsanlæg vil være omfattet af persondatalovens særlige regel om *sletning* af billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed. Efter persondatalovens § 26 a, stk. 2 og 3, skal sådanne optagelser som udgangspunkt slettes senest 30 dage efter optagelsen. Denne frist kan fraviges, hvis det er nødvendigt af hensyn til den dataansvarliges behandling af en konkret tvist. Det foreslås, at slettereglen skal gælde tilsvarende for kommuners tv-optagelser i tryghedsskabende øjemed i medfør af de foreslåede bestemmelser herom.

I forbindelse med høringen over forslaget har Datatilsynet anført, at der efter tilsynets opfattelse ikke er behov for, at kommunerne kan opbevare optagelser udover 30 dage, heller ikke af hensyn til en konkret tvist. Da-

tatilsynet har herved bl.a. henvist til, at den tv-overvågning, som kommunerne skal have adgang til at foretage, alene er et led i en generel tryghedsskabende indsats over for borgerne. Justitsministeriet er enig i Datatilsynets synspunkt, og på den baggrund foreslås det, at undtagelserne i § 26 a, stk. 3, til den almindelige slettefrist på 30 dage, jf. § 26 a, stk. 2, ikke skal gælde for kommuners overvågning af offentlig gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, som led i en generel tryghedsskabende indsats, jf. den foreslåede § 26 d, stk. 3.

Persondatalovens § 29 indebærer, at der forud for tv-overvågningens iværksættelse som udgangspunkt bør gives særskilt meddelelse til personer, der fast kommer i området, herunder f.eks. personer, der udfører arbejde i et boligområde, bl.a. om formålet med overvågningen, muligheden for videregivelse af optagelserne til politiet, opbevaringsperiodens længde, og hvor i området overvågningen foregår.

Desuden indebærer tv-overvågningslovens § 3 a, at når der foretages tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, skal der ved skiltning eller på anden tydelig måde oplyses om overvågningen. Det vil afhænge af områdets størrelse og indretning, hvor mange skilte der i givet fald skal opsættes. Der bør normalt opsættes skilte ved adgangsveje mv. til området og på parkeringspladser mv., der overvåges.

De foreslåede bestemmelser medfører endvidere, at den, der behandler personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning, vil være undergivet bestemmelserne i persondatalovens §§ 41 og 42 om fortrolighed og datasikkerhed. Disse bestemmelser medfører bl.a., at den dataansvarlige skal iværksætte de fornødne tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger mod, at oplysninger kommer til uvedkommendes kendskab, misbruges eller i øvrigt behandles i strid med loven.

Idet de foreslåede bestemmelser i tv-overvågningslovens § 2 a, som anført ovenfor, forudsættes at være i overensstemmelse med persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, om saglighed og proportionalitet, rejser ordningen ikke spørgsmål i forhold til databeskyttelsesdirektivet (direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995).

Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til, at bestemmelserne i persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, bl.a. gennemfører direktivets artikel 6, stk. 1, om saglighed og proportionalitet.”